

Çocukluk Çağı Travmalarının ve Karanlık Üçlü Kişilik Özelliklerinin Siber Zorbalık ile İlişkisi ve Algılanan Sosyal Desteğin Düzenleyici Rolü

The Relationship Between Childhood Traumas, Dark Triad Personality Traits, and Cyberbullying: The Moderating Role of Perceived Social Support

İrem Fatma YAĞCI^[1] Cavit KAYA^[2] Merve KARABURUN^[3]

Başvuru Tarihi: 30 Ekim 2025

ÖZ

Kabul Tarihi: 01 Haziran 2026

Bu araştırmanın amacı, çocukluk çağı travmaları ve karanlık üçlü kişilik özelliklerinin siber zorbalıkla ilişkisini ve algılanan sosyal desteğin bu ilişkideki düzenleyici rolünü incelemektir. Çalışmada ilişkisel tarama modeli kullanılmış ve örnekleme 18–25 yaş aralığındaki üniversite öğrencileri oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği, Karanlık Üçlü Kişilik Özellikleri Ölçeği, Siber Zorbalık Ölçeği ve Algılanan Sosyal Destek Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde Pearson korelasyon analizi ve hiyerarşik regresyon analizi uygulanmıştır. Düzenleyici etki, etkileşim terimlerinin modele eklenmesi yoluyla test edilmiştir. Analiz sonuçlarına göre karanlık üçlü kişilik özellikleri ve çocukluk çağı travmaları, siber zorbalık davranışlarının anlamlı yordayıcılarıdır. Algılanan sosyal destek ise bu bağlamda doğrudan anlamlı bir etki göstermemektedir. Ancak algılanan sosyal desteğin, karanlık üçlü kişilik özellikleri ile siber zorbalık arasındaki ilişkiyi zayıflattığı bulunmuştur. Buna karşın algılanan sosyal desteğin, çocukluk çağı travmaları ile siber zorbalık arasındaki ilişkide anlamlı bir düzenleyici rol oynamadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: siber zorbalık, algılanan sosyal destek, çocukluk çağı travmaları, karanlık üçlü kişilik özellikleri

Received Date: October 30, 2025

ABSTRACT

Accepted Date: June 01, 2026

This study aimed to examine the relationship between childhood traumas and dark triad personality traits with cyberbullying, and to investigate the moderating role of perceived social support in this relationship. The research employed a relational survey design, and the sample consisted of university students aged between 18 and 25 years. Data were collected using the Childhood Trauma Questionnaire, the Dark Triad Personality Traits Scale, the Cyberbullying Scale, and the Perceived Social Support Scale. Pearson correlation analysis and hierarchical regression analysis were conducted for statistical evaluation of the data. The moderating effect was tested by including interaction terms in the hierarchical regression model. The findings indicated that dark triad personality traits and childhood traumas were significant predictors of cyberbullying behaviors. Perceived social support did not have a significant direct effect in this context. However, perceived social support was found to weaken the relationship between dark triad personality traits and cyberbullying. In contrast, perceived social support did not play a significant moderating role in the relationship between childhood traumas and cyberbullying.

Keywords: cyberbullying, perceived social support, childhood trauma, dark triad personality traits

Atif
Cite

YAĞCI, İ. F., KAYA, C., & KARABURUN, M. (2026). Çocukluk Çağı Travmalarının ve Karanlık Üçlü Kişilik Özelliklerinin Siber Zorbalık ile İlişkisi ve Algılanan Sosyal Desteğin Düzenleyici Rolü. *Humanistic Perspective*, 8 (1), 31-51. <https://doi.org/10.47793/hp.1813689>

^[1] Bursa Teknik Üniversitesi | Bursa | Türkiye | ORCID: 0009-0003-7863-9007

^[2] Bursa Teknik Üniversitesi | Bursa | Türkiye | ORCID: 0009-0004-6149-7628

^[3] Dr. | Bursa Teknik Üniversitesi | Bursa | Türkiye | ORCID: 0000-0002-4589-5069 | merve.karaburun@btu.edu.tr

GİRİŞ

Siber zorbalık, dijital platformlarda bireylere yönelik kasıtlı, tekrarlayan ve zarar verme amacı taşıyan davranışlarla karakterize bir olgudur (Kowalski vd., 2014). İnternetin anonimlik, sürekli erişim ve hızlı bilgi yayılımı gibi özellikleri, siber mağdurların psikososyal açıdan olumsuz etkilenmesine neden olmaktadır (Nixon, 2014). Türkiye’de yapılan meta-analiz çalışmaları, cinsiyet, yaş, ebeveyn eğitimi ve aile yapısı gibi demografik değişkenlerin siber zorbalık ve mağduriyet üzerinde anlamlı etkileri olduğunu göstermektedir (Sarier, 2022). COVID-19 sürecinde yapılan araştırmalar da yoğun internet kullanımının siber mağduriyet riskini artırdığını ortaya koymaktadır (Şener vd., 2022). Bu bulgular, siber zorbalığın sadece bireysel değil, aynı zamanda gelişimsel ve bağlamsal faktörlerle ilişkili çok boyutlu bir olgu olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu çok boyutlu yapı içerisinde bireysel kişilik özellikleri önemli bir risk faktörü olarak değerlendirilmektedir. Özellikle karanlık üçlü kişilik özellikleri; makyavelizm, narsisizm ve psikopati olmak üzere üç boyuttan oluşan ve manipülatif, etik dışı ya da antisosyal eğilimlerle ilişkili bir kişilik yapısını ifade etmektedir (Paulhus ve Williams, 2002; Muris vd., 2017). Makyavelizm çıkar odaklı ve stratejik davranışları, narsisizm aşırı özdeğer algısını ve beğenilme ihtiyacını, psikopati ise duygusal empati eksikliği, dürtüsellik ve saldırganlığı içermektedir. Literatürde bu özelliklerin siber zorbalık eğilimleriyle anlamlı biçimde ilişkili olduğu; özellikle psikopati ve narsisizmin dijital ortamdaki saldırgan davranışların güçlü yordayıcıları olduğu belirtilmektedir (Goodboy ve Martin, 2015; Haylı ve Çırak, 2023). Ancak kişilik özellikleri dikkate alındığında, erken dönem yaşantıların da bu eğilimlerin gelişiminde belirleyici olabileceği düşünülmektedir.

Bu noktada çocukluk çağı travmaları önemli bir gelişimsel risk faktörü olarak değerlendirilmektedir. Fiziksel, duygusal veya cinsel istismar ile ihmal gibi erken dönem olumsuz deneyimleri kapsayan çocukluk çağı travmaları (De Bellis ve Zisk, 2014), bireyin duygu düzenleme, empati kurma ve bağlanma stillerini etkileyerek antisosyal ve saldırgan davranışlarla ilişkili bulunmuştur (Yüksel ve Gökçearslan Çifci, 2017). Güncel araştırmalar, çocukluk çağı travmalarının siber zorbalık eğilimini hem doğrudan hem de özsaygının azalması ve problemleri sosyal medya kullanımı gibi dolaylı yollar aracılığıyla artırdığını göstermektedir (Xu ve Zheng, 2022; Li vd., 2024). Bu tür travmatik yaşantıların, karanlık üçlü kişilik özelliklerinin gelişimi ile ilişkili olabileceği; özellikle duygusal empati eksikliği ve manipülatif eğilimler gibi özelliklerin ortaya çıkmasına zemin hazırlayabileceği belirtilmektedir (Van Doorn vd., 2025; Galán vd., 2025; Çakmak-Tolan, 2023). Dolayısıyla travmatik yaşantılar hem doğrudan hem de kişilik yapılanmaları aracılığıyla dolaylı etkilere yol açabilmektedir.

Bununla birlikte, tüm bireylerin travmatik deneyimlere benzer biçimde tepki vermediği bilinmektedir (Bonanno, 2004; Galatzer-Levy, Huang ve Bonanno, 2018). Bu farklılaşmada sosyal destek önemli bir koruyucu faktör olarak öne çıkmaktadır (Cohen ve Wills, 1985). Algılanan sosyal destek, bireyin çevresinden gördüğü desteği ne derece yeterli ve güvenilir bulduğuna ilişkin öznel değerlendirmesidir (Cutrona, 1986). Yüksek sosyal destek algısının psikolojik sağlamlığı artırdığı ve stres ile travmanın olumsuz etkilerini azalttığı bilinmektedir (Moak ve Agrawal, 2010; Toper vd., 2025). Buna karşın çocukluk çağı travmaları yaşamış bireylerde algılanan sosyal desteğin daha düşük olduğu (Angelakis ve Gooding, 2022) ve sosyal ilişkilerde olumsuz etkilerin ortaya çıkması ile ilişkili olduğu belirtilmektedir (Erkılınç, 2021). Bu durum, erken dönemde yaşanan olumsuz deneyimlerin bireyin ilerleyen dönemde sosyal bağ kurma ve destek algılama biçimini etkileyebileceğini göstermektedir. Dolayısıyla algılanan sosyal desteğin, travmatik yaşantıların siber zorbalık gibi olumsuz davranışsal çıktılar üzerindeki etkisini zayıflatabilecek düzenleyici bir değişken olarak işlev görebileceği düşünülmektedir.

Çalışmanın kültürel bağlamdaki önemi ise, Türkiye'nin görece kolektivist kültürel yapısı ve aile merkezli sosyal örgütlenme biçimi ile ilişkilidir (Kağıtçıbaşı, 1996; Kağıtçıbaşı, 2007). Türkiye'de psikososyal uyum süreçleri büyük ölçüde aile ve yakın sosyal çevre üzerinden şekillenmektedir. Bu kültürel yapı içerisinde sosyal destek, yalnızca bireysel bir algı değil, aynı zamanda sosyal aidiyetin temel bir göstergesi olarak işlev görmektedir (Eker vd., 2001). Dijitalleşmenin genç yetişkinler arasında hızla yaygınlaştığı Türkiye'de siber zorbalığın önemli bir toplumsal sorun haline gelmiş olması (Arıca, 2009; Sarier, 2022), koruyucu faktör ve risklerin kültürel bağlam içinde birlikte incelenmesini gerekli kılmaktadır.

Bu doğrultuda mevcut çalışma; çocukluk çağı travmaları, karanlık üçlü kişilik özellikleri, algılanan sosyal destek ve siber zorbalık arasındaki ilişkileri bütüncül bir model çerçevesinde incelemeyi amaçlamaktadır. Literatürde bu değişkenler ayrı ayrı ele alınmış olsa da, aralarındaki etkileşimsel mekanizmalar yeterince açıklığa kavuşturulamamıştır. Özellikle algılanan sosyal desteğin travma ve karanlık üçlü kişilik özellikleri ile siber zorbalık arasındaki ilişkide düzenleyici rolünün test edildiği çalışmalar sınırlıdır. Bu nedenle araştırma, hem kuramsal boşluğu doldurmayı hem de genç yetişkinlere yönelik önleme ve müdahale programlarının geliştirilmesine katkı sağlamayı hedeflemektedir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırmada; çocukluk çağı travmalarının ve karanlık üçlü kişilik özelliklerinin siber zorbalık ile ilişkisi ve algılanan sosyal desteğin rolü incelenmiş ve ilişkiel tarama modeli kullanılmıştır (Karasar, 2005).

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini genç yetişkinler, örneklemini ise Bursa’da Haziran-Temmuz 2025 tarihleri arasında öğrenim gören üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklem büyüklüğünün yeterliliği G*Power 3.1 programı kullanılarak değerlendirilmiştir (Faul vd., 2009). Dört yordayıcı içeren çoklu regresyon modelinde küçük etki büyüklüğü ($f^2 = .02$) ve $\alpha = .05$ varsayımı altında 352 kişilik örneklem için elde edilen istatistiksel güç yaklaşık .80 olarak hesaplanmıştır. Bu bulgu, özellikle küçük ve orta düzey etkilerin tespit edilmesi açısından örneklemin yeterli olduğunu göstermektedir. Örneklem olasılığa dayalı olmayan örnekleme modellerinden kartopu örnekleme ile seçilmiştir. Bursa’daki üniversitelerde öğrenim gören bütün öğrenciler yeterli sayıya ulaşıncaya dek araştırmaya katılım sağlayabilmişlerdir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak; “Sosyodemografik Bilgi Formu”, “Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği (CTQ-33)”, “Karanlık Üçlü Kişilik Özellikleri Ölçeği”, “Siber Zorbalık Ölçeği” ve “Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği” kullanılmıştır.

Sosyodemografik Bilgi Formu. Araştırmacı tarafından hazırlanan demografik bilgi formu; katılımcılara ait yaş, cinsiyet, medeni durum, gelir düzeyi, psikiyatrik tedavi alıp almama durumu, internette geçirilen süre ve sosyal medyada geçirilen süre olmak üzere 7 soru içermektedir.

Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği-CTQ-33. Çocukluk çağı travmaları ölçeği Bernstein vd. (1994) tarafından geliştirilmiştir. Toplam 28 maddeden oluşan likert tipi bir ölçektir. Ölçeğin güvenirlik analizi sonucu 0.93 (Cronbach’s alfa) olarak bulunmuştur. Ölçek Şar vd., (2020) tarafından revize edilmiş ve genişletilmiş; yapılan revize işleminde duygusal istismar, duygusal ihmal, fiziksel ihmal, fiziksel istismar ve cinsel istismar olmak üzere 5 adet olan alt ölçeklere aşırı koruma ve aşırı kontrol alt ölçeği de eklenmiştir. Düzenleme getirilen ölçekte 28 maddelik ölçek aynı kalmakla beraber madde sayısı 33’e çıkarılmıştır. Revize edilen bu ölçeğin güvenirlik analizleri sonucunda iç tutarlılık katsayısı 0.87 (Cronbach’s alfa) olarak hesaplanmıştır.

Karanlık Üçlü Kişilik Özellikleri Ölçeği. Karanlık üçlü kişilik özelliklerini ölçmek amacıyla Jones ve Paulhus (2014) tarafından geliştirilmiş; Özsoy vd., (2017) tarafından Türkçe’ye uyarlanmış likert tipi bir ölçektir. Ölçekte her bir alt boyut 9 maddeden oluşmakta; Makyavelizm, Narsisizm ve Psikopati boyutları toplamda 27 maddeyle değerlendirilmektedir. Türkçe formun güvenirlik analizleri sonucunda, Makyavelizm alt boyutu için Cronbach’s alfa = 0.70, Narsisizm alt boyutu için $\alpha = 0.79$ ve Psikopati alt boyutu için $\alpha = 0.79$ olarak rapor edilmiştir.

Siber Zorbalık Ölçeği. Gonzalez-Cabrera vd., (2019) tarafından geliştirilmiş ve Türkçe’ye Özdemir ve Bektaş (2021) tarafından uyarlanmış likert tipi bir ölçektir. Ölçek; siber zorbalık

mağduru olma, siber zorbalık yapan birey ve siber zorbalığa seyirci kalma olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Toplamda 35 maddeden oluşan ölçeğin Türkçe formunun güvenilirlik analizleri sonucunda “siber zorbalık mağduru olma” alt boyutu için Cronbach’s alfa = 0.94, “siber zorbalık yapan birey” alt boyutu için 0.96 ve “siber zorbalığa seyirci kalma” alt boyutu için 0.95 olarak bulunmuştur (Özdemir ve Bektaş, 2021). Bu araştırmada odak noktası siber zorbalık davranışını gerçekleştiren bireyler olduğundan, ölçme aracının yalnızca “siber zorbalık uygulayan birey” alt boyutu analizlere dahil edilmiştir.

Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği. Algılanan Sosyal Destek Ölçeği, Zimet vd., (1988) tarafından geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları Eker ve Arkar (1995) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçek, her biri 1 (kesinlikle hayır) ile 7 (kesinlikle evet) arasında değerlendirilen 12 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin güvenilirliği Cronbach’s alfa katsayısı ile değerlendirilmiş ve sonuçlar her örneklem grubu için ayrı ayrı analiz edilmiştir. Buna göre; toplam güvenilirlik katsayıları üniversite örnekleminde .85, sağlık merkezi örnekleminde .77, böbrek hastaları örnekleminde .86, normal örnekleminde .87 ve psikiyatri örnekleminde .88 olarak bulunmuştur.

Veri Toplama Süreci

Veriler, Bursa’da üniversite öğrenimi gören öğrencilerin yer aldığı sosyal medya platformları ve e-posta grupları üzerinden paylaşılan çevrim içi bir Google Forms aracılığıyla, yaklaşık bir aylık bir sürede toplanmıştır. Veri toplama aşamasında katılımcılara çalışmanın amacı, gizlilik ile ilgili unsurlar, gönüllü katılım ilkeleri ve çalışmanın tamamlanma süresine ilişkin bilgileri içeren bilgilendirilmiş onam formu sunulmuş ve çalışmaya sadece bu formu onaylayan katılımcılar devam edebilmiştir.

Verilerin Analizi

Verilerin analizi Jamovi (2.7.) ve R yazılımları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Öncelikle, katılımcıların sosyodemografik özelliklerini belirlemek amacıyla frekans ve yüzde dağılımları hesaplanmıştır. Daha sonra değişkenler arasındaki ilişkileri incelemek amacıyla Pearson korelasyon analizi yapılmıştır. Bağımsız değişkenlerin siber zorbalık üzerindeki yordayıcı etkilerini belirlemek amacıyla çoklu doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır. Bunun yanı sıra, değişkenlerin modele katkısını aşamalı biçimde incelemek amacıyla hiyerarşik regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Hiyerarşik regresyon analizinde ilk aşamada kontrol değişkenleri (cinsiyet, günlük internet kullanımı ve günlük sosyal medya kullanım süresi) modele dahil edilmiş; ikinci aşamada çocukluk çağı travmaları, karanlık üçlü kişilik özellikleri ve algılanan sosyal destek eklenmiş; üçüncü aşamada ise etkileşim terimleri modele dahil edilmiştir. Algılanan sosyal desteğin düzenleyici rolü, hiyerarşik regresyon analizinin üçüncü aşamasında etkileşim

terimlerinin modele eklenmesi yoluyla test edilmiştir. Analizlerde, siber zorbalık ölçeğinin “siber zorbalık uygulayan birey” alt boyut toplam puanı ve diğer tüm ölçeklerin toplam puanları kullanılmıştır.

Etik Onay

Araştırma verileri toplanmadan önce, Bursa Teknik Üniversitesi Fen, Mühendislik ve Sosyal Bilimleri Araştırmaları Etik Kurulu’ndan, 20.05.2025 tarihinde, E-69707128-050.04-197440 sayı ile onay alınmıştır.

BULGULAR

Araştırmaya 18-25 yaş aralığında (Ort = 21.4/SS = 1.96) toplam 352 katılımcı dahil edilmiştir. Katılımcıların %54’ü (n = 190) kadın, %46’sı (n = 162) erkektir. Örneklem sosyodemografik özelliklerine ilişkin bilgiler Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1

Örneklem sosyodemografik özellikleri

Değişkenler	Gruplar	F	%
Yaş	18-25	352 (Ort= 21.4 -SS=1.96)	100
	Kadın	190	54.0
Cinsiyet	Erkek	162	46.0
	Bekar, ilişkisi var	225	63.9
Medeni Durum	Bekar, ilişkisi yok	122	34.7
	Evli	5	1.4
	Gelir giderden az	124	35.2
Gelir Düzeyi	Gelir gidere eşit	195	55.4
	Gelir giderden fazla	33	9.4
	Evli, beraber yaşıyor	314	89.2
Anne ve Baba	Evli, ayrı yaşıyor	5	1.4
	Boşanmış	16	4.5
	Biri vefat etti	15	4.3
	İkisi vefat etti	2	0.6
	Var	40	11.4
Psikiyatrik Tedavi	Yok	312	88.6
	2-5 saat	108	30.7
Günlük İnternet Kullanım Süresi	5-7 saat	156	44.3
	7-10 saat	58	16.5
	10 saat ve üzeri	30	8.5
Günlük Sosyal Medya Kullanım Süresi	2-5 saat	64	18.2
	5-7 saat	230	65.3
	7-10 saat	45	12.8
	10 saat ve üzeri	13	3.7

Ölçeklere ilişkin çarpıklık (skewness) ve basıklık (kurtosis) değerleri incelendiğinde, tüm değişkenlerin normal dağılım varsayımını kabul edilebilir sınırlar içinde karşıladığı görülmektedir. Literatürde çarpıklık ve basıklık değerlerinin ± 2 aralığında olmasının parametrik analizler için yeterli kabul edildiği belirtilmektedir (Tabachnick & Fidell, 2013). Bu bulgu

doğrultusunda verilerin parametrik testler için uygun olduğu değerlendirilmiştir. Ayrıca ölçeklerin Cronbach alfa katsayılarının .87 ile .92 arasında değiştiği ve tüm ölçeklerin yüksek düzeyde iç tutarlılığa sahip olduğu belirlenmiştir (Tablo 2).

Tablo 2

Ölçeklerin çarpıklık, basıklık ve cronbach alfa değerleri

Ölçekler	N	Çarpıklık	Basıklık	Cronbach Alfa
Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği	352	1.05	1.04	.92
Karanlık Üçlü Kişilik Özellikleri Ölçeği	352	.15	-.50	.88
Algılanan Sosyal Destek Ölçeği	352	-.66	-.05	.92
Siber Zorbalık Ölçeği	352	1.46	1.40	.87

Korelasyon analizi sonuçlarına göre (Tablo 3), Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği (ÇÇTÖ) toplam puanları ile Karanlık Üçlü Kişilik Özellikleri Ölçeği (KÜKÖÖ) toplam puanları arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r = .315, p < .001$). ÇÇTÖ ile Siber Zorbalık Ölçeği (SZÖ) arasında da pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($r = .371, p < .001$). Buna karşılık, ÇÇTÖ ile Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ASDÖ) arasında negatif ve anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r = -.508, p < .001$). KÜKÖÖ ile SZÖ arasında pozitif ve güçlü bir ilişki olduğu ($r = .568, p < .001$), KÜKÖÖ puanları ile ASDÖ puanları arasında düşük düzeyde, negatif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($r = -.170, p < .01$). Ayrıca ASDÖ ile SZÖ arasında negatif ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($r = -.220, p < .001$).

Tablo 3

Ölçek ve alt boyut toplam puanları arasındaki korelasyon katsayıları

	ÇÇTÖ	KÜKÖÖ	ASDÖ	SZÖ
ÇÇTÖ	1			
KÜKÖÖ	.315***	1		
ASDÖ	-.508***	-.170**	1	
SZÖ	.371***	.568***	-.220***	1

Not. N = 352. *p < .05, **p < .01, ***p < .001. ÇÇTÖ=çocukluk travmaları ölçeği; ASDÖ= algılanan sosyal destek ölçeği; KÜKÖÖ= karanlık üçlü kişilik özellikleri ölçeği, SZÖ=siber zorbalık ölçeği

Regresyon analizi sonuçları (Tablo 4), modelin SZÖ puanlarındaki varyansın %36.4'ünü açıkladığını göstermektedir ($R = .604, R^2 = .364$). Bulgulara göre, KÜKÖÖ puanları siber zorbalık düzeyini anlamlı ve pozitif yönde yordamaktadır ($B = .161, SH = .014, t = 11.108, p < .001$). Benzer şekilde, ÇÇTÖ puanlarının da siber zorbalık üzerinde anlamlı ve pozitif bir etkisi olduğu

bulunmuştur ($B = .066$, $SH = .017$, $t = 3.775$, $p < .001$). Buna karşılık, ASDÖ puanlarının siber zorbalık düzeyini anlamlı biçimde yordamadığı görülmüştür ($B = -.011$, $SH = .015$, $t = -.729$, $p = .467$). Bu sonuçlar, karanlık üçlü kişilik özellikleri ve çocukluk çağı travmalarının siber zorbalık davranışlarının önemli yordayıcıları olduğunu; algılanan sosyal desteğin ise bu bağlamda anlamlı bir rol oynamadığını göstermektedir.

Tablo 4

Karanlık üçlü kişilik özellikleri ölçeği, çocukluk çağı travmaları ölçeği ve algılanan sosyal destek ölçeğinin siber zorbalık ölçeği üzerindeki yordayıcı etkilerine ilişkin regresyon analizi sonuçları

Değişken	B	SH	t	p
Sabit	2.656	1.924	1.380	.168
KÜKÖÖ	.161	.014	11.108	<.001
ÇÇTÖ	.066	.017	3.775	<.001
ASDÖ	-.011	.015	-.729	.467

Not. Bağımlı değişken = Siber Zorbalık Ölçeği Toplam Puanı. $N = 352$. Model uyum ölçütleri: $R = .604$, $R^2 = .364$. $B =$ regresyon katsayısı; $SH =$ standart hata; KÜKÖÖ= karanlık üçlü ölçeği; ÇÇTÖ=çocukluk travmaları ölçeği; ASDÖ= algılanan sosyal destek ölçeği

Hiyerarşik regresyon analizi sonuçlarına göre, ilk aşamada modele kontrol değişkenleri olarak cinsiyet, günlük internet kullanım süresi ve günlük sosyal medya kullanım süresi dahil edilmiştir. Bu değişkenler birlikte siber zorbalık puanlarındaki varyansın %23.9'unu açıklamıştır ($R^2 = .239$, $F(7, 344) = 15.40$, $p < .001$). Bu aşamada cinsiyet anlamlı bir yordayıcı olarak bulunmuş ve erkek katılımcıların kadınlara kıyasla daha yüksek siber zorbalık puanlarına sahip olduğu belirlenmiştir ($B = 2.727$, $SH = 0.452$, $t = 6.033$, $p < .001$). Buna karşılık günlük internet kullanım süresi ve sosyal medya kullanım süresi değişkenleri istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p > .05$), (Tablo 5 ve Tablo 6).

İkinci aşamada modele, çocukluk çağı travmaları (ÇÇTÖ), karanlık üçlü kişilik özellikleri (KÜKÖÖ) ve algılanan sosyal destek (ASDÖ) dahil edilmiştir. Bu değişkenlerin dahil edilmesiyle modelin açıklayıcılığı anlamlı düzeyde artmış ve açıklanan varyans %44,3'e yükselmiştir ($\Delta R^2 = .204$, $F(3, 341) = 41.63$, $p < .001$). Bu aşamada karanlık üçlü kişilik özellikleri siber zorbalığın güçlü ve pozitif bir yordayıcısı olarak belirlenmiştir ($B = 0.251$, $SH = 0.056$, $t = 4.518$, $p < .001$). Çocukluk çağı travmaları ikinci modelde anlamlı olmakla birlikte, sonraki aşamada etkileşim terimlerinin eklenmesiyle anlamlılığını yitirmiştir. Algılanan sosyal destek ise bu aşamada sınırda ancak istatistiksel olarak anlamlı olmayan bir eğilim göstermiştir ($p = .056$), (Tablo5 ve Tablo 6).

Üçüncü aşamada modele etkileşim terimleri (ÇÇTÖ \times ASDÖ ve KÜKÖÖ \times ASDÖ) dahil edilmiş ve bu aşamada modelin açıklayıcılığındaki artış düşük düzeyde olmakla birlikte istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($\Delta R^2 = .010$, $F(2, 339) = 3.04$, $p = .049$). Bulgular, algılanan sosyal desteğin çocukluk çağı travmaları ile siber zorbalık arasındaki ilişkide anlamlı bir

düzenleyici rol oynamadığını göstermektedir ($B = 0.000$, $SH = 0.001$, $t = 0.500$, $p = .618$). Buna karşılık, karanlık üçlü kişilik özellikleri ile algılanan sosyal destek arasındaki etkileşim anlamlı bulunmuştur ($B = -0.002$, $SH = 0.001$, $t = -2.467$, $p = .014$), (Tablo5 ve Tablo 6).

Tablo 5

Çocukluk çağı travmaları, karanlık üçlü kişilik özellikleri ve algılanan sosyal desteğin siber zorbalık üzerindeki yordayıcı rolüne ilişkin hiyerarşik regresyon analizi sonuçları

Model	Değişken	R	R ²	ΔR ²	F	df1	df2	p
1	Cinsiyet, GİKS, GSMKS	.489	.239	-	15.4	7	344	< .001
2	ÇÇTÖ, KÜKÖÖ, ASDÖ	.666	.443	.204	41.63	3	341	<.001
3	ÇÇTÖ × ASDÖ, KÜKÖÖ × ASDÖ	.673	.453	.010	3.04	2	339	.049

Not. N = 352. ÇÇTÖ = Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği; KÜKÖÖ = Karanlık Üçlü Ölçeği; ASDÖ = Algılanan Sosyal Destek Ölçeği; GİKS=Günlük İnternet Kullanım Süresi; GSMKS=Günlük Sosyal Medya Kullanım Süresi

Tablo 6

Çocukluk çağı travmaları, karanlık üçlü kişilik özellikleri ve algılanan sosyal desteğin siber zorbalık üzerindeki yordayıcı rolüne ilişkin hiyerarşik regresyon analizi sonuçlarına yönelik nihai model (Model 3)

Değişken	B	SH	t	p
Sabit	-5.684	5.054	-1.125	.262
Cinsiyet (Erkek)	2.727	.452	6.033	< .001
GİKS (5-7 saat vs. 2-5 saat)	-.494	.498	-.991	.322
GİKS (7-10 saat vs. 2-5 saat)	-.719	.713	-1.010	.313
GİKS (10 saat ve üzeri vs. 2-5 saat)	-.370	1.003	-.369	.712
GSMKS (5-7 saat vs. 2-5 saat)	-.183	.563	-.325	.746
GSMKS (7-10 saat vs. 2-5 saat)	1.267	.863	1.467	.143
GSMKS (10 saat ve üzeri vs. 2-5 saat)	1.596	1.422	1.122	.262
ÇÇTÖ	.056	.046	1.228	.220
ASDÖ	.149	.078	1.916	.056
KÜKÖÖ	.251	.056	4.518	<.001
ÇÇTÖ X ASDÖ	.000	.001	.500	.618
KÜKÖÖ X ASDÖ	-.002	.001	-2.467	.014

Not. N = 352. ÇÇTÖ = Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği; KÜKÖÖ = Karanlık Üçlü Ölçeği; ASDÖ = Algılanan Sosyal Destek Ölçeği; GİKS=Günlük İnternet Kullanım Süresi; GSMKS=Günlük Sosyal Medya Kullanım Süresi

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırmada, çocukluk çağı travmaları ve karanlık üçlü kişilik özellikleri ile siber zorbalık arasındaki ilişkiler ile algılanan sosyal desteğin bu ilişkideki düzenleyici rolü incelenmiştir. Çalışma kapsamında çocukluk çağı travmaları; fiziksel istismar, fiziksel ihmal, duygusal istismar, duygusal ihmal ve cinsel istismar yaşantılarıyla sınırlandırılmıştır. Sosyal medya kullanımının ve çevrim içi etkileşimlerin bu yaş grubunda daha yoğun olması nedeniyle,

siber zorbalıkla ilişkili davranışların genç yetişkinler arasında daha görünür olduğu bildirilmektedir (Buglass ve ark., 2017). Bu nedenle araştırmanın örneklemini 18-25 yaş aralığındaki üniversite öğrencisi genç yetişkinler oluşturmuştur. Nitekim Türkiye’de lise ve üniversite öğrencileriyle gerçekleştirilen çalışmalar, siber zorbalık davranışlarının genç yetişkinlik döneminde yaygın olarak gözlemlendiğini ve çevrim içi ortamlardaki anonimlik algısının bu tür davranışlarla ilişkili olabileceğini göstermektedir (Arıcak, 2009; Erdur-Baker ve Kavşut, 2007).

Hiyerarşik regresyon analizinin ilk aşamasında modele dahil edilen kontrol değişkenleri, siber zorbalık puanlarındaki varyansın %23.9’unu açıklamıştır. Bu aşamada cinsiyet değişkeni anlamlı bir yordayıcıken, günlük internet kullanım süresi ve sosyal medya kullanım süresi yordayıcı olarak anlamlı bulunmamıştır. Erkek katılımcıların kadın katılımcılara kıyasla daha yüksek siber zorbalık puanları bildirmesi, siber zorbalık davranışlarında cinsiyete bağlı farklılıklar bildiren meta-analitik çalışmalarla uyumludur. Bu çalışmalarda erkeklerin siber zorbalık davranışında bulunma eğilimlerinin kadınlara kıyasla daha yüksek olduğu rapor edilmektedir (Baldry vd., 2018; Kowalski vd., 2014). Bu bulgu, saldırganlıkla ilişkili toplumsal cinsiyet normlarının ve çevrim içi ortamlardaki davranış örüntülerinin cinsiyete göre farklılaşabileceğini düşündürmektedir.

Buna karşılık internet ve sosyal medya kullanım süresinin anlamlı bir yordayıcı olarak bulunması, siber zorbalığın yalnızca medya maruziyetinin niceliğiyle açıklanamayacağını; bireysel özellikler ve psikososyal etmenlerin de belirleyici olabileceğini düşündürmektedir. Meta-analitik bulgular, siber zorbalık davranışlarının empati düzeyi, saldırganlık eğilimi, kişilerarası ilişkiler ve kişilik özellikleri gibi psikososyal değişkenlerle anlamlı düzeyde ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır (Kowalski ve ark., 2014). Benzer biçimde, Pabian vd., (2015) tarafından yürütülen çalışmada da karanlık üçlü kişilik özellikleri ile siber zorbalık arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler saptanmış ve bu kişilik eğilimlerinin çevrim içi zarar verici davranışları yordayabildiği gösterilmiştir.

Bu bulgular birlikte değerlendirildiğinde, siber zorbalığın yalnızca çevrim içi ortamda geçirilen süreyle değil; bu ortamların hangi amaçla, nasıl ve hangi kişilik özellikleri doğrultusunda kullanıldığıyla daha yakından ilişkili olabileceği söylenebilir.

Çocukluk çağı travmaları ile karanlık üçlü kişilik özellikleri arasında saptanan pozitif ilişki, erken dönem ihmal ve istismar deneyimlerinin kişilik yapılanmasıyla yakından bağlantılı olabileceğine işaret etmektedir. Alanyazındaki çalışmalar; travmatik yaşantıların duygusal empati eksikliği, kişilerarası güvensizlik ve manipülatif eğilimlerle birlikte görülme eğiliminde olduğunu göstermektedir (Jia vd., 2020; Babakr ve Fatahi, 2023). Öte yandan, çocukluk çağı travmaları ile siber zorbalık arasındaki pozitif korelasyon da gelişimsel psikopatoloji yaklaşımıyla

örtüşmektedir. Erken dönem travmatik deneyimlerin bireylerdeki duygu düzenleme güçlükleriyle anlamlı düzeyde ilişkili olduğu bilinmektedir (Cloitre vd., 2005; Kim ve Cicchetti, 2010). Bu tür duygu düzenleme zorluklarının ise saldırganlık ve dışa vurumcu problem davranışlarla bağlantılı olduğu saptanmıştır (Shields ve Cicchetti, 1998). Tüm bu veriler ışığında bulgular, travmatik yaşantıların bireyin strese ve olumsuz duygusal uyaranlara karşı savunmasızlığıyla ve saldırgan eğilimleriyle iç içe geçmiş olabileceğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte hiyerarşik modelde etkileşim terimlerinin eklenmesiyle çocukluk çağı travmalarının anlamlılığını kaybetmesi dikkat çekicidir. Bu durum, travma ile siber zorbalık arasındaki ilişkinin karanlık üçlü kişilik özellikleriyle paylaşılan varyans tarafından açıklanabileceğini düşündürmektedir. Başka bir ifadeyle, travmatik yaşantılar bireyin karanlık kişilik eğilimleriyle örtüşen psikolojik süreçler üzerinden siber zorbalıkla ilişkili olabilir.

Karanlık üçlü kişilik özelliklerinin siber zorbalıkla anlamlı ve pozitif yönde ilişkili bulunması, bu kişilik eğilimleri ile çevrim içi saldırganlık davranışları arasında ilişki olduğunu gösteren literatürle paralellik göstermektedir (Paulhus ve Williams, 2002; Pabian vd., 2015). Karanlık üçlü kişilik özelliklerinin özellikle psikopati ve makyavelizm boyutlarının siber zorbalıkla daha güçlü ilişkili olduğu ve bu özelliklerin çevrim içi zorbalık davranışlarını yordayabildiği rapor edilmiştir (Pabian vd., 2015; Goodboy ve Martin, 2015). Meta-analitik bulgular da siber zorbalık davranışlarının duygusal empati eksikliği, saldırganlık eğilimi ve kişilerarası problemler gibi kişilik temelli değişkenlerle anlamlı biçimde ilişkili olduğunu göstermektedir (Kowalski vd., 2014). Türkiye örneğinde de benzer biçimde, kişilik özellikleri ile aleksitimi ve öfke ifade tarzlarının siber zorbalık ve siber mağduriyetle anlamlı düzeyde ilişkili olduğu bildirilmiştir (Aricak ve Özbay, 2016; Çelik vd., 2012). Psikopati ve makyavelizm gibi özelliklerin duygusal empati eksikliği, çıkar odaklılık ve manipülasyon eğilimleriyle karakterize olması (Paulhus ve Williams, 2002), bu bireylerin çevrim içi ortamlarda zarar verici davranışlara daha yatkın olmalarını açıklayabilir.

Algılanan sosyal desteğin doğrudan anlamlı bir yordayıcı olarak bulunmaması, sosyal desteğin daha çok düzenleyici bir işlev üstlendiğini öne süren kuramsal yaklaşımlarla uyumludur. Cohen ve Wills'in (1985) sosyal tamponlama hipotezine göre sosyal destek, risk faktörlerinin olumsuz sonuçlarla ilişkisini doğrudan ortadan kaldırmaktan ziyade bu ilişkinin gücünü azaltabilmektedir. Bu doğrultuda elde edilen bulgular, algılanan sosyal desteğin karanlık üçlü kişilik özellikleri ile siber zorbalık arasındaki ilişkide anlamlı bir düzenleyici rol oynadığını göstermektedir. Bulgular, algılanan sosyal destek düzeyi yükseldikçe karanlık üçlü kişilik özellikleri ile siber zorbalık arasındaki ilişkinin zayıfladığını ortaya koymuştur. Başka bir ifadeyle, yüksek düzeyde sosyal destek algısına sahip bireylerde karanlık üçlü kişilik özellikleri ile siber zorbalık arasındaki ilişki daha düşük düzeydedir. Bu durum, sosyal desteğin riskli kişilik

özellikleri ile siber zorbalık arasındaki ilişkide koruyucu bir faktör olarak işlev görebileceğini düşündürmektedir. Nitekim sosyal desteğin aidiyet, kabul görme ve kişilerarası bağlılık duygularıyla ilişkili olduğu; bu nedenle saldırgan eğilimlerle ilişkili davranışların ortaya çıkışıyla olan ilişkinin zayıflamasına katkıda bulunabileceği ileri sürülmektedir (Williams ve Guerra, 2007).

Türkiye’de aile ve akran bağlarının güçlü olduğu kültürel yapı içerisinde sosyal desteğin düzenleyici rol göstermesi, müdahale programlarında yalnızca bireysel değil aile temelli ve akran temelli önleme stratejilerinin önemine işaret etmektedir. Türkiye bağlamında aile ve akran ilişkileri yalnızca duygusal destek kaynağı değil, aynı zamanda davranışsal normların düzenleyicisi olarak da işlev görmektedir (Kağıtçbaşı, 2007). Kolektivist kültürel yapılarda sosyal aidiyet ve kabul ihtiyacının daha belirgin olduğu ve sosyal normların davranış üzerinde düzenleyici bir rol oynayabildiği belirtilmektedir (Oyserman, 2017). Bu çerçevede sosyal çevrenin onayını kaybetme riskinin saldırgan davranışların sınırlandırılmasında rol oynayabileceği düşünülebilir.

Buna karşılık algılanan sosyal desteğin çocukluk çağı travmaları ile siber zorbalık arasındaki ilişkiyi düzenlememesi, travmatik deneyimlerin daha derin ve yapısal etkiler oluşturabileceğini düşündürmektedir. Şema kuramı çerçevesinde, erken dönem travmalar sonucunda gelişen güvensizlik ve terk edilme şemaları bireyin sosyal destek algısını içselleştirmesini güçleştirebilir (Young vd., 2006). Dolayısıyla sosyal destek mevcut olsa dahi travmanın oluşturduğu bilişsel örüntüler bu desteğin koruyucu işlevini sınırlandırabilir. Nitekim Türkiye’deki ergen ve üniversite öğrencisi örneklemelerinde yürütülen çalışmalar, özellikle siber zorbalık bağlamında, yüksek sosyal destek algısının daha düşük zorbalık ve mağduriyet düzeyleriyle ilişkili olduğunu göstermektedir. Buna paralel olarak, düşük sosyal destek algısının da daha yüksek riskle birlikte görüldüğü bildirilmektedir (Ateş vd., 2018; Tektaş ve Kaçmaz, 2025). Bununla birlikte, algılanan sosyal destek ile zorbalık veya mağduriyet arasındaki bu beklenen ilişki, mülteci ergenler gibi özel gruplarda her zaman aynı doğrultuda ortaya çıkmamaktadır. Örneğin, Türkiye’deki mülteci ergenleri kapsayan bir araştırmada, akran zorbalığı ile algılanan sosyal destek düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır (Karakuş vd., 2023). Bu bulgular, sosyal desteğin özellikle riskli kişilik eğilimleri bağlamında koruyucu bir işleve sahip olabileceğini, ancak travmanın yapısal etkilerinin bu koruyucu mekanizmayı zayıflatabileceğini düşündürmektedir.

Sonuç olarak elde edilen bulgular, çocukluk çağı travmaları ve karanlık üçlü kişilik özelliklerinin siber zorbalık ile anlamlı biçimde ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, algılanan sosyal desteğin karanlık üçlü kişilik özellikleri ile siber zorbalık arasındaki ilişkiyi zayıflatıcı yönde etkilemesi, sosyal desteğin bu bağlamda sınırlı ancak istatistiksel olarak

anlamli bir düzenleyici rol üstlenebileceğini düşündürmektedir. Buna karşılık, algılanan sosyal desteğin çocukluk çağı travmaları ile siber zorbalık arasındaki ilişkide anlamli bir düzenleyici etki göstermemesi, travmatik yaşantıların siber zorbalıkla ilişkisini açıklayan mekanizmaların daha kapsamlı biçimde incelenmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Bu sonuçlar, söz konusu değişkenler arasındaki ilişkilerin bağlamsal ve gelişimsel süreçler çerçevesinde ele alınmasının önemini ortaya koymaktadır. Gelecek araştırmalarda farklı kültürel bağlamlarda ve çeşitli örneklemeler üzerinde yürütülecek boylamsal çalışmaların, bu ilişkilerin zamansal yönelimine ve olası nedensel örüntülerine ilişkin daha güçlü kanıtlar sağlayabileceği düşünülmektedir. Çalışmanın kesitsel tasarımı, değişkenler arasındaki nedensel ilişkiler konusunda kesin çıkarımlar yapılmasını sınırlamaktadır. Bu nedenle, gelecek araştırmalarda boylamsal ya da deneysel tasarımların kullanılması, çocukluk çağı travmaları, karanlık üçlü kişilik özellikleri ve siber zorbalık arasındaki ilişkilerin yönü ve yapısı hakkında daha güvenilir ve güçlü kanıtlar elde edilmesine katkı sağlayacaktır.

Verilerin öz bildirim ölçekleri aracılığıyla toplanmış olması, ortak yöntem yanlılığı ve sosyal beğenirlik etkisi gibi ölçüm sınırlılıklarını beraberinde getirebilir. Bu doğrultuda, gelecekteki çalışmalarda çoklu bilgi kaynaklarının (örneğin akran, ebeveyn ya da öğretmen değerlendirmeleri) ve farklı ölçüm yöntemlerinin kullanılması önerilmektedir. Ayrıca örneklemin genç yetişkinlerden oluşması, bulguların farklı yaş gruplarına ve sosyokültürel bağlamlara genellenmesini sınırlamaktadır. Farklı kültürel ortamlarda yürütülecek karşılaştırmalı çalışmalar, algılanan sosyal desteğin tamponlayıcı etkisinin kültürel değişkenlerle nasıl etkileşime girdiğine ilişkin daha kapsamlı bir anlayış sunabilir.

Araştırmanın bir diğer sınırlılığı, kullanılan ölçekler için klinik kesme puanlarının dikkate alınmamış olmasıdır. Bu durum, bulguların klinik risk gruplarını belirleme açısından yorumlanmasını sınırlandırmaktadır. Gelecek araştırmalarda kesme puanlarının kullanılması ya da klinik örneklemelerle karşılaştırmalı analizlerin yapılması, elde edilen sonuçların uygulamaya dönük değerini artırabilir. Ayrıca sosyal desteğin farklı türlerinin (aile, akran, romantik partner vb.) ayrı ayrı incelenmesi, hangi destek kaynaklarının siber zorbalık riskini daha etkili biçimde azalttığını belirlemeye katkı sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- Akarsu, Ö., Budak, M. İ., & Okanlı, A. (2022). The relationship of childhood trauma with cyberbullying and cyber victimization among university students. *Archives of Psychiatric Nursing, 41*, 181–187. <https://doi.org/10.1016/j.apnu.2022.06.004>
- Andreas, J. B., & Watson, M. W. (2009). Moderating effects of family environment on the association between children's aggressive beliefs and their aggression trajectories from childhood to adolescence. *Development and Psychopathology, 21*(1), 189–205. <https://doi.org/10.1017/S0954579409000121>
- Angelakis, I., & Gooding, P. (2022). Associations of anxiety and depression with suicide experiences in individuals with and without childhood trauma: The role of social support. *Psychiatry Research, 309*, Article 114424. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2022.114424>
- Aricak, O. T. (2009). Psychiatric symptomatology as a predictor of cyberbullying among university students. *Eurasian Journal of Educational Research, 34*, 167–184.
- Aricak, O. T., & Özbay, A. (2016). Investigation of the relationship between cyberbullying, cybervictimization, alexithymia and anger expression styles among adolescents. *Computers in Human Behavior, 55*, 278–285. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.09.015>
- Ates, B., Kaya, A., & Tunc, E. (2018). The investigation of predictors of cyberbullying and cyber victimization in adolescents. *International Journal of Progressive Education, 14*(5), 103–118. <https://doi.org/10.29329/ijpe.2018.157.9>
- Babakr, Z., & Fatahi, N. (2023). Risk-taking behaviour: The role of dark triad traits, impulsivity, sensation seeking and adverse childhood experience. *Acta Informatica Medica, 31*(4), 292–299. <https://doi.org/10.5455/aim.2023.31.292-299>
- Baldry, A. C., Farrington, D. P., & Sorrentino, A. (2016). Cyberbullying in youth: A pattern of disruptive behaviour. *Psicología Educativa, 22*(1), 19–26. <https://doi.org/10.1016/j.pse.2016.02.001>
- Bernstein, D. P., Fink, L., Handelsman, L., & Foote, J. (1994). *Childhood Trauma Questionnaire (CTQ)* [Database record]. APA PsycTests. <https://doi.org/10.1037/t02080-000>
- Bonanno, G. A. (2004). Loss, trauma, and human resilience: Have we underestimated the human capacity to thrive after extremely aversive events? *American Psychologist, 59*(1), 20–28. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.59.1.20>
- Buglass, S. L., Binder, J. F., Betts, L. R., & Underwood, J. D. M. (2017). Motivators of online vulnerability: The impact of social network site use and FoMO. *Computers in Human Behavior, 66*, 248–255. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.09.055>
- Calvete, E., Orue, I., Estévez, A., Villardón, L., & Padilla, P. (2010). Cyberbullying in adolescents: Modalities and aggressors' profile. *Computers in Human Behavior, 26*(5), 1128–1135. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2010.03.017>
- Cloitre, M., Miranda, R., Stovall-McClough, K. C., & Han, H. (2005). Beyond PTSD: Emotion regulation and interpersonal problems as predictors of functional impairment in survivors of childhood abuse. *Behavior Therapy, 36*(2), 119–124. [https://doi.org/10.1016/S0005-7894\(05\)80060-7](https://doi.org/10.1016/S0005-7894(05)80060-7)
- Cohen, S., & Wills, T. A. (1985). Stress, social support, and the buffering hypothesis. *Psychological Bulletin, 98*(2), 310–357. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.98.2.310>
- Cutrona, C. E. (1986). Objective determinants of perceived social support. *Journal of Personality and Social Psychology, 50*(2), 349–355. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.50.2.349>

- Çakmak Tolan, Ö. (2023). The mediating role of dark triad personality traits in the relationship between childhood traumas and obsessive beliefs. *International Journal of Contemporary Educational Research*, 10(2), 424–439. <https://doi.org/10.52380/ijcer.2023.10.2.356>
- Çelik, S., Atak, H., & Erguzen, A. (2012). The effect of personality on cyberbullying among university students in Turkey. *Eurasian Journal of Educational Research*, 49, 129–150.
- De Bellis, M. D., & Zisk, A. (2014). The biological effects of childhood trauma. *Child and Adolescent Psychiatric Clinics of North America*, 23(2), 185–222. <https://doi.org/10.1016/j.chc.2014.01.002>
- Eker, D., & Arkar, H. (1995). Çok boyutlu algılanan sosyal destek ölçeği'nin faktör yapısı, geçerlik ve güvenilirliği. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 17–25.
- Eker, D., Arkar, H., & Yıldız, H. (2001). Çok boyutlu algılanan sosyal destek ölçeği'nin gözden geçirilmiş formunun faktör yapısı, geçerlik ve güvenilirliği. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 12(1), 17–25.
- Erdur-Baker, Ö., & Kavşut, F. (2007). Akran zorbalığının yeni yüzü: Siber zorbalık. *Eurasian Journal of Educational Research*, 27, 31–42.
- Erkılınç, M. (2021). *Psikolojik destek almaya karar veren bireylerde çocukluk çağı travmaları ve algılanan sosyal desteğin incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Gelişim Üniversitesi.
- Faul, F., Erdfelder, E., Buchner, A., & Lang, A.-G. (2009). Statistical power analyses using G*Power 3.1: Tests for correlation and regression analyses. *Behavior Research Methods*, 41(4), 1149–1160. <https://doi.org/10.3758/BRM.41.4.1149>
- Galatzer-Levy, I. R., Huang, S.-H., & Bonanno, G. A. (2018). Trajectories of resilience and dysfunction following potential trauma: A review and statistical evaluation. *Clinical Psychology Review*, 63, 41–55. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2018.05.008>
- González-Cabrera, J. M., León-Mejía, A., Machimbarrena, J. M., Balea, A., & Calvete, E. (2019). *Cyberbullying Triangulation Questionnaire (CTQ)* [Database record]. APA PsycTests. <https://doi.org/10.1037/t74840-000>
- Goodboy, A. K., & Martin, M. M. (2015). The personality profile of a cyberbully: Examining the dark triad. *Computers in Human Behavior*, 49, 1–4. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.02.052>
- Haylı, R. G., & Çırak, Y. D. D. (2023). Siber zorba olan ve olmayan ergenlerin yordanmasında siber mağduriyet, akran zorbalığı ve karanlık üçlünün rolü. *İnönü University Journal of the Faculty of Education*, 24(1), 420–448. <https://doi.org/10.17679/inuefd.1224522>
- Hofstede, G. (2011). Dimensionalizing cultures: The Hofstede model in context. *Online Readings in Psychology and Culture*, 2(1), 1–26. <https://doi.org/10.9707/2307-0919.1014>
- The jamovi project. (2024). *jamovi* [Computer software]. <https://www.jamovi.org>
- Jia, X., Wang, Q., & Lin, L. (2020). The relationship between childhood neglect and malevolent creativity: The mediating effect of the dark triad personality. *Frontiers in Psychology*, 11, Article 613695. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.613695>
- Jones, D. N., & Paulhus, D. L. (2014). Introducing the Short Dark Triad (SD3): A brief measure of dark personality traits. *Assessment*, 21(1), 28–41. <https://doi.org/10.1177/1073191113514105>
- Kağıtçıbaşı, Ç. (1996). *Family and human development across cultures: A view from the other side*. Lawrence Erlbaum Associates.
- Kağıtçıbaşı, Ç. (2007). *Family, self, and human development across cultures: Theory and applications* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates.

- Karakus, O., Altinel, B., & Kocak Uyaroglu, A. (2023). The relationship between peer bullying, loneliness, and social support in refugee adolescents. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing*, 36(3), 228–236. <https://doi.org/10.1111/jcap.12417>
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel araştırma yöntemi* (15. bs.). Nobel Yayın Dağıtım.
- Kim, J., & Cicchetti, D. (2010). Longitudinal pathways linking child maltreatment, emotion regulation, peer relations, and psychopathology. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 51(6), 706–716. <https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.2009.02202.x>
- Kowalski, R. M., Giumetti, G. W., Schroeder, A. N., & Lattanner, M. R. (2014). Bullying in the digital age: A critical review and meta-analysis of cyberbullying research among youth. *Psychological Bulletin*, 140(4), 1073–1137. <https://doi.org/10.1037/a0035618>
- Li, S., Ainiwaer, K., & Zhang, Y. (2024). The relationship between childhood trauma and cyberbullying: A meta-analysis of mainland Chinese adolescents and young adults. *Humanities and Social Sciences Communications*, 11, Article 765. <https://doi.org/10.1057/s41599-024-03274-0>
- Moak, Z. B., & Agrawal, A. (2010). The association between perceived interpersonal social support and physical and mental health: Results from the National Epidemiologic Survey on Alcohol and Related Conditions. *Journal of Public Health*, 32(2), 191–201. <https://doi.org/10.1093/pubmed/fdp093>
- Muris, P., Merckelbach, H., Otgaar, H., & Meijer, E. (2017). The malevolent side of human nature: A meta-analysis and critical review of the literature on the dark triad (narcissism, Machiavellianism, and psychopathy). *Perspectives on Psychological Science*, 12(2), 183–204. <https://doi.org/10.1177/1745691616666070>
- Nixon, C. L. (2014). Current perspectives: The impact of cyberbullying on adolescent health. *Adolescent Health, Medicine and Therapeutics*, 5, 143–158. <https://doi.org/10.2147/AHMT.S36456>
- Oyserman, D. (2017). Culture three ways: Culture and subcultures within countries. *Annual Review of Psychology*, 68, 435–463. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-122414-033617>
- Özdemir, E. Z., & Bektaş, M. (2021). Siber zorbalık üçgeni ölçeği: Geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Sakarya Tıp Dergisi*, 11(3), 583–592. <https://doi.org/10.31832/smj.823355>
- Özsoy, E., Rauthmann, J. F., Jonason, P. K., & Ardiç, K. (2017). Reliability and validity of the Turkish versions of Dark Triad Dirty Dozen (DTDD-T), Short Dark Triad (SD3-T), and Single Item Narcissism Scale (SINS-T). *Personality and Individual Differences*, 117, 11–14. <https://doi.org/10.1016/j.jpaid.2017.05.019>
- Pabian, S., De Backer, C. J., & Vandebosch, H. (2015). Dark triad personality traits and adolescent cyber-aggression. *Personality and Individual Differences*, 75, 41–46. <https://doi.org/10.1016/j.jpaid.2014.11.015>
- Paulhus, D. L., & Williams, K. M. (2002). The dark triad of personality: Narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. *Journal of Research in Personality*, 36(6), 556–563. [https://doi.org/10.1016/S0092-6566\(02\)00505-6](https://doi.org/10.1016/S0092-6566(02)00505-6)
- Peker, A., & Eroğlu, Y. (2015). Ergenlerde algılanan sosyal destek ve siber zorbalığa eğilim arasındaki ilişkiler: Arkadaştan ve öğretmenden algılanan sosyal desteğin aracı rolü. *Turkish Studies*, 10(3), 767–780. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.7693>
- R Core Team. (2024). *R: A language and environment for statistical computing* (Version 4.4.0) [Computer software]. R Foundation for Statistical Computing. <https://www.R-project.org/>

- Sarıer, Y. (2022). Turkey's analysis of cyberbullying and cyber victimization of students in Turkey in terms of demographic variables by meta-analysis method. *Kastamonu Education Journal*, 30(2), 283–296. <https://doi.org/10.24106/kefdergi.754228>
- Shields, A., & Cicchetti, D. (1998). Reactive aggression among maltreated children: The contributions of attention and emotion dysregulation. *Journal of Clinical Child Psychology*, 27(4), 381–395. https://doi.org/10.1207/S15374424JCCP2704_2
- Sun, X., Chen, L., Wang, Y., & Li, Y. (2020). The link between childhood psychological maltreatment and cyberbullying perpetration attitudes among undergraduates: Testing the risk and protective factors. *PLoS ONE*, 15(9), e0236792. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0236792>
- Şar, V., Necef, I., Mutluer, T., Fatih, P., & Türk-Kurtça, T. (2021). A revised and expanded version of the Turkish Childhood Trauma Questionnaire (CTQ-33): Overprotection-overcontrol as additional factor. *Journal of Trauma & Dissociation*, 22(1), 35–51. <https://doi.org/10.1080/15299732.2020.1760171>
- Şener, H., Arıkan, I., & Gülekçi, Y. (2022). COVID-19 pandemisinde üniversite öğrencilerinin siber güvenlik farkındalıkları ile siber zorbalık ve siber mağduriyet düzeylerinin değerlendirilmesi. *Adli Tıp Bülteni*, 27(2), 142–149. <https://doi.org/10.17986/blm.1577>
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics* (6th ed.). Pearson.
- Tang, K. T. Y., Mungall, L. R., Blais, J., & Pruysers, S. (2026). Dark triad traits and cyberbullying perpetration: Addressing current limitations in dark triad studies. *Deviant Behavior*, 47(5), 917–936. <https://doi.org/10.1080/01639625.2025.2468263>
- Teicher, M. H., Samson, J. A., Anderson, C. M., & Ohashi, K. (2016). The effects of childhood maltreatment on brain structure, function and connectivity. *Nature Reviews Neuroscience*, 17(10), 652–666. <https://doi.org/10.1038/nrn.2016.111>
- Tektaş, P., & Kaçmaz, E. D. (2025). The mediating role of cyber victimization in the effect of perceived social support on cyberbullying in university students. *BMC Psychology*, 13, Article 1030. <https://doi.org/10.1186/s40359-025-03338-z>
- Toper, F., Yanardağ, R., Koca, M., & Baydar, V. (2025). Post-traumatic growth in university students after earthquakes: The effect of perceived social support and psychological resilience. *Behavioral Sciences*, 15(9), 1178. <https://doi.org/10.3390/bs15091178>
- Van Doorn, G., Dye, J., & Teese, R. (2025). Adverse and positive childhood experiences and their associations with dark personality traits. *Journal of Research in Personality*, 115, Article 104583. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2025.104583>
- Williams, K. R., & Guerra, N. G. (2007). Prevalence and predictors of internet bullying. *Journal of Adolescent Health*, 41(6 Suppl. 1), S14–S21. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2007.08.018>
- Xu, W., & Zheng, S. (2022). Childhood emotional abuse and cyberbullying perpetration among Chinese university students: The chain mediating effects of self-esteem and problematic social media use. *Frontiers in Psychology*, 13, Article 1036128. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1036128>
- Young, J. E., Klosko, J. S., & Weishaar, M. E. (2006). *Schema therapy: A practitioner's guide*. Guilford Press.
- Yüksel, M., & Gökçerlan Çifci, E. (2017). Yetişkin hükümlülerin çocukluk çağı travma düzeyinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Türkiye Adalet Akademisi Dergisi*, 8(30), 57–86.
- Zimet, G. D., Dahlem, N. W., Zimet, S. G., & Farley, G. K. (1988). The multidimensional scale of perceived social support. *Journal of Personality Assessment*, 52(1), 30–41. https://doi.org/10.1207/S15327752JPA5201_2

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Cyberbullying is characterized by intentional, repetitive, and harmful behaviors directed at individuals on digital platforms (Kowalski et al., 2014). Internet features such as anonymity and rapid information dissemination contribute to psychosocial harm for victims (Nixon, 2014). Meta-analyses in Turkey indicate that gender, age, parental education, and family structure significantly affect cyberbullying and victimization (Sarier, 2022). During the COVID-19 period, intensive internet use was linked to higher cyber victimization risk (Şener et al., 2022).

The dark triad personality traits—Machiavellianism, narcissism, and psychopathy—lead individuals toward manipulative and antisocial tendencies (Paulhus & Williams, 2002). Machiavellianism involves strategic self-interest, narcissism reflects excessive self-worth, and psychopathy is marked by impulsivity and lack of empathy. Studies show these traits are strong predictors of aggressive online behavior (Goodboy & Martin, 2015; Haylı & Çırak, 2023).

Childhood traumas include physical, emotional, or sexual abuse and neglect (De Bellis & Zisk, 2014). Such traumas impair emotion regulation and empathy, predisposing individuals to aggression (Yüksel & Gökçearslan Çifci, 2017). Research indicates that childhood traumas increase cyberbullying tendencies directly and indirectly via low self-esteem and problematic social media use (Xu & Zheng, 2022; Li et al., 2024). These traumas also contribute to dark triad traits by disrupting attachment and emotional development (Van Doorn et al., 2025).

Perceived social support reflects the individual's subjective evaluation of received support (Cutrona, 1986) and enhances resilience against trauma (Moak & Agrawal, 2010). Trauma victims often report lower perceived social support (Angelakis & Gooding, 2022), which affects later social relationships (Erkılınç, 2021). Accordingly, this study aimed to examine the relationships between childhood traumas, dark triad personality traits, perceived social support, and cyberbullying, emphasizing the moderating role of perceived social support. Although these variables have been separately studied, their interactional mechanisms remain unclear. The study seeks to fill this gap and provide insights for interventions to prevent cyberbullying among young adults.

Method

The study employed a relational survey model to examine the relationships among childhood traumas, dark triad personality traits, and cyberbullying, and to test the potential moderating role of perceived social support (Karasar, 2005). The population consisted of young adults, and the sample included university students in Bursa selected through non-probability sampling methods.

Data were collected using the Sociodemographic Information Form, the Childhood Trauma Questionnaire (Bernstein et al., 1994; Şar et al., 2020), the Short Dark Triad Scale (Jones & Paulhus, 2014; Özsoy ve ark., 2017), the Cyberbullying Scale (Gonzalez-Cabrera et al., 2019; Özdemir & Bektaş, 2021), and the Multidimensional Perceived Social Support Scale (Zimet et al., 1988; Eker & Arkar, 1995). Questionnaires were administered online via Google Forms after obtaining informed consent from the participants.

Data were analyzed using Jamovi and R software. Frequency analyses were conducted to describe participant characteristics, and Pearson correlation analyses were performed to examine relationships among variables. Hierarchical multiple regression analysis was used to determine the predictive effects of childhood traumas, dark triad personality traits, and perceived social support on cyberbullying. The moderating effect of perceived social support was tested by including interaction terms in the final step of the hierarchical regression model. The level of statistical significance was set at .05. Ethical approval was obtained from the Bursa Technical University Ethics Committee (20.05.2025, E-69707128-050.04-197440).

Results

The study included 352 participants aged 18–25 (54% female, 46% male). The majority were single, and approximately 55% reported that their income was equal to their expenses. Regarding daily internet use, 44.3% of the participants reported using the internet for 5–7 hours per day.

Correlation analyses revealed that dark triad traits were positively and significantly correlated with childhood traumas ($r = .315, p < .001$). Perceived social support was negatively and significantly correlated with childhood trauma ($r = -.508, p < .001$) and dark triad traits ($r = -.170, p < .01$). Cyberbullying was positively correlated with childhood trauma ($r = .371, p < .001$) and dark triad traits ($r = .568, p < .001$), and negatively correlated with perceived social support ($r = -.220, p < .001$).

In the second step of the hierarchical regression analysis, childhood traumas, dark triad personality traits, and perceived social support were entered into the model. This step significantly increased the explained variance in cyberbullying ($\Delta R^2 = .204, p < .001$), indicating that these psychological variables contributed substantially beyond the control variables included in the first step.

Hierarchical regression analysis further showed that perceived social support did not moderate the relationship between childhood trauma and cyberbullying ($B = .000, p = .618$). However, the interaction between dark triad traits and perceived social support was significant

($B = -.002$, $p = .014$), indicating that higher levels of perceived social support weakened the association between dark triad traits and cyberbullying.

Discussion & Conclusion

The study examined the relationships among childhood traumas, dark triad personality traits, and cyberbullying, with a particular focus on the moderating role of perceived social support among young adults—a group characterized by high levels of digital engagement (Buglass et al., 2017). The positive association between childhood traumas and dark triad traits suggests that early experiences of neglect or abuse may contribute to the development of manipulative and antisocial tendencies (Jia et al., 2020; Babakr & Fatahi, 2023). Similarly, the association between childhood trauma and cyberbullying is consistent with previous findings indicating that trauma history is linked to increased aggressive and bullying behaviors (Akarsu et al., 2022; Sun et al., 2020).

Dark triad traits were strongly associated with cyberbullying, in line with research demonstrating that online aggression is closely related to dark personality dimensions (Pabian et al., 2015; Tang et al., 2025). Regression findings further confirmed that both childhood traumas and dark triad traits significantly predicted cyberbullying, whereas perceived social support did not show a significant direct effect. This pattern is consistent with the social buffering hypothesis (Cohen & Wills, 1985), which proposes that social support primarily mitigates the negative impact of risk factors rather than directly influencing behavioral outcomes.

Hierarchical regression analyses showed that perceived social support did not moderate the relationship between childhood trauma and cyberbullying. However, it significantly weakened the association between dark triad traits and cyberbullying. This finding suggests that although the psychological and neurodevelopmental consequences of trauma may be relatively enduring (Teicher et al., 2016), social support can still reduce the behavioral expression of maladaptive personality tendencies. Schema theory (Young et al., 2006) provides a complementary explanation, proposing that early maladaptive schemas such as mistrust and abandonment—formed through childhood trauma—may hinder individuals from internalizing the protective effects of social support.

Considering the relatively collectivist and family-oriented cultural structure of Turkey (Kağıtçıbaşı, 2007; Hofstede, 2011), perceived social support may function not only as an emotional resource but also as a normative regulatory mechanism. In collectivist contexts, social belonging and maintaining harmony within close relationships are often emphasized (Oyserman, 2017), which may increase sensitivity to social approval and disapproval. Accordingly, higher levels of perceived social support may reduce the likelihood that maladaptive personality

tendencies, such as dark triad traits, are translated into overt cyberbullying behaviors. This cultural perspective may help explain why perceived social support attenuated the relationship between dark triad traits and cyberbullying in the present study.

Previous research has similarly shown that low levels of perceived social support are associated with higher levels of aggression and cyberbullying (Calvete et al., 2010), whereas supportive environments can buffer against these risks (Andreas & Watson, 2009; Williams & Guerra, 2007). Taken together, these findings highlight that cyberbullying is shaped by both individual characteristics and environmental factors. The moderating role of perceived social support in the relationship between dark triad traits and cyberbullying underscores its protective potential, in line with the buffering hypothesis (Cohen & Wills, 1985).

Overall, the results indicate that childhood traumas and dark triad personality traits are significant positive predictors of cyberbullying, while perceived social support attenuates the influence of dark personality traits. However, the absence of a moderating effect in the trauma–cyberbullying relationship suggests that additional mediating or structural mechanisms may be involved. Future research employing longitudinal designs and culturally diverse samples would help clarify causal pathways and cross-cultural variations.

Several limitations should be noted. The cross-sectional design prevents causal inferences, and the reliance on self-report measures may introduce common method bias. Furthermore, the young adult sample limits generalizability to other age groups. Future studies could incorporate multi-informant data and examine different sources of social support (e.g., family, peers, romantic partners) separately to determine which forms are most protective. Research conducted in diverse sociocultural contexts may also enhance understanding of how perceived social support interacts with cultural factors in reducing cyberbullying risk.